

MATERIALE OMKRING FORSLAG TIL LO-KONGRESSEN

Vedlagt følger forslagstekster , eller materiale som gir grunnlag for å utforme forslagstekster , for følgende områder:

- 1) Tariffspørsmål
- 2) Arbeidsplasskampen
- 3) Arbeidsløshetskampen
- 4) 6-timersdagen
- 5) Kjønnskvotering
- 6) Vedtektsendringer (formålsparagrafen og delegatvalga)
- 7) Forholdet DNA-LO
- 8) Atomfritt Norden
- 9) Konvensjonelle forsvarsevnen
- 10)
- + 11) Internasjonalt

aug-84

SK/FU

forslag til Lo-Kongressen.

Tariffspørsmål.

Innafor de enkelte foreningene vil det være en rekke tariff-politiske merkesaker, og vi regner med at de fleste tariff-spørsmåla vil bli tatt opp.

Vi vil derfor understreke framheve 3 tariffspørsmål som særskilt viktige på LO-kongressen:

1. Tvungen voldgift.

Foreningene må vedta uttalelser som går imot tvungen voldgift. LO-kongressen må brukes som talerstol for å øke presset på LO-ledelsen slik at LO går fra ord til handling når det gjelder kampen mot den tvungne voldgifta. Som kjent er LO-ledelsen i ord imot tvungen voldgift. LO-kongressen i 1985 må slå fast at LO skal aksjonere mot den tvungne voldgifta.

Forslag om kamp mot tvungen voldgift er et utmerka middel til å få opp diskusjonen om legalismen i norsk fagbevegelse.

2. LO må ta ut skikkelige tillegg i de sentrale oppgjøra.

Utviklinga de siste åra har vært at de sentrale oppgjøra får mindre og mindre betydning. Dette er et resultat av LO-ledelsens tariffpolitikk med spesiell vekt på å vise moderasjon i tariffoppgjøret.

Det er gruppene innafor lavtlønnsforbunda som ikke har lokal forhandlingsrett som blir ramma av denne politikken .Dvs. at det er i første rekke de kvinnelige arbeiderne som blir ramma. Dette kan også leses direkte ut av lønnstatsitikkene. Forskjøll mellom timelønna for menn og kvinner er økt med over kr.-2,- siden 1979.

3. Lavtlønnsgarantiordninga.

Den må forsvares og utvikles. Kravet er 90% av gjennomsnittlig industriarbeiderlønn og individuell beregning.

2

Forslag til LO-kongressen:

Arbeidsplasskampen.

Dette er stikkord til forslag om kampen for arbeidsplassa og mot arbeidsløshet. Dette vil bli en sentral sak under LO-kongressen.

-LO må bli langt mer aktiv i kampen for arbeidsplassa og mot arbeidsløsheta. Dette gjelder både i form av konkrete undersøkelser (slik som f.eks. den NTL har gjennomført for statsadministrasjonen for å påvise det reelle behovet innafor denne sektoren) og konkrete krav om hvilke samfunnsoppgaver som skal løses.

Det er ikke nok å komme med generelle kommentarer til budsjettene om at større overføringer til kommuner og fylker gir flere arbeidsplasser.

-Det må kreves et nei til nedskjæringspolitikken. Denne politikken rammer spesielt kvinnene innafor offentlig sektor.

-LO må mobilisere til politiske streiker og demonstrasjoner, og lære av de erfaringer den lokale fagbevegelsen har gjort i Tyssedal/Odda, Sulis, Kirkenes, Horten osv. Fredsplikten i Hovedavtalen må ikke bli vurdert viktigere enn å hindre folk i å bli sparket ut i arbeidsløshet.

-LO må ta lærdom av det tyske IG Metall, det engelske Gruvearbeiderforbundet i kampen for arbeidsplassene

-LO må ta avstand fra Buvik-utvalgets innstilling om ensidige industristeder. (LO-sekretar Jan Balstad satt i utvalget).

-LO må gi full støtte til kampen som en rekke ensidige industristeder fører for å overleve som lokalsamfunn.

-LO må støtte de nye arbeidsløshetsforeningene moralsk og økonomisk

3

Arbeidsløshetskrav:

11 KRAV FRA AKP(M-L)

Det er de 11 viktigste kravene AKP(m-l) mener de arbeidsløse må stille for å bedre sin økonomi og som partiet oppfordrer klubber og fagforeninger til å støtte.

1. Dagpengene må opp på 90% av fortjenesten siste år eller gjennomsnittet de tre siste år.
2. Minimumsbeløp til alle som er meldt arbeidsløse på minst 3 ganger grunnbeløpet i folketrygden =67.800,- i dag.
3. Arbeidsløshetsstrygd 52 uker i året.
4. Bort med de 3 karensdagene slik at trygden gjelder fra første dag du er arbeidsløs.
5. Bort med regelen om 8 uker arbeidsløs for å få feriepenger. Procentsatser opp på 9,9%, samme som folk i arbeid får.
6. Sjøfolkas dagpenge-beregningsgrunnlag må justeres slik at det tilsvarer dagens lønns- og prisnivå.
7. Arbeidsmiljølovens bestemmelser skal gjelde for de arbeidsløse.
8. Bort med beordringsplikten som Arbeidskontorene praktiserer. Ingen tvangssending av arbeidsløse.
9. Indeksregulering av dagpengene.
10. Arbeidskontorene må nekte permitteringer som de merer er spekulasjon i krisa.
11. Alle som blir formidla til korttidsjobber skal ha tariff lønn, evt. gjennomsnittlig industriarbeiderlønn. Arbeidsmiljøloven skal følges.



UTKAST TIL FORSLAG TIL LO-KONGRESSEN.

LO vil arbeide for 6 timers normalarbeidsdag med full lønnskompensasjon.

Lik arbeidstid for arbeidere og funksjonæer, 7 1/2 timers dag må innføres umiddelbart ved tariffoppgjøret i 1986.

Det må videre reises krav om en konkret plan for nedtrapping av daglige arbeidstida til 6 timer i 1990, (og tilsvarende reduksjon for skiftarbeidere).

En slik plan må ikke hindre lokale avtaler om raskere gjennomføring.

LO må legge press på regjeringa med sikte på innføring av kortere normalarbeidsdag ved lov.

Forutsetninga må være full lønnskompensasjon.

Stikkord for begrunnelsen:

- økt produktivitet - uforandret normalarbeidsdag siden 1919.
- normalarbeidsdagen for lang til at både menn og kvinner kan delta fullt ut i arbeidslivet, uansett barn eller familiesituasjon. Slik opprettholdes kvinners stilling med hovedansvar: familien, og en jobb dersom det kan kombineres. Dette rammer alle kvinner, fordi det er grunnlaget for den lave lønna, dårlige arbeidsforhold, egne kvinneyrker og kvinnejobber, diskriminering. 6 timers normalarbeidsdag vil gjøre det lettere for kvinner å jobbe full tid. Det kan og gi kvinner mer fritid og mer tid til faglig og politisk aktivitet. Dersom samfunnet følger opp med bl.a. barnehage og eldreomsorg istedet for å legge større oppgaver på familien. Dersom menn tar sin del. Styrket posisjon i arbeidslivet og mer tid til bl.a. faglig aktivitet for kvinner, vil være en fordel for hele arbeiderklassen. Arbeidsfolk har felles interesse

av en 6 timers dag på kvinners premisser. I tillegg kommer sjølsagt mange menns behov for kortere arbeidsdag, og 6 timersdag kan styrke all virksomhet og organisering basert på folks fritid. Grunnlag for oppløstning fra alle deler av arbeidslivet.

- Nødvendig å understreke nedsatt daglig arbeidstid. (event. andre ordninger for pendlere, sjøfolk o.a.) Krabys/arbeidsgivernes forslag om økt fleksibel arbeidstid, er ikke noe alternativ. Kravet er 6 timers normalarbeidsdag, ikke oppløsning av normalarbeidsdagen. økt deltid (uten lønnskompensasjon) og styrket makt til arbeidsgiverene.

- Full lønnskompensasjon nødvendig. Mot lønnsnedslag betyr senkning av lønnsnivået for alle. Grense for lønnskompensasjon - bare splitte - vanskeligere å presse kravet igjennom.

- Nødvendig å slåss for flere stillinger: helse/ og sosialsektoren og tilsvarende sektorer. Hvis hard kamp - gi arbeidsplasser.
I noen bransjer kan 6 timersdagen bidra til å hindre oppsigelser i forbindelse med ny teknologi.
Nødvendig å analysere ev. sysselsettingsvirkninger konkret for hver enkelt bransje.
(Med dagens teknologi, mulig med 6 timers dag og arbeid til alle, kapitalismen gjør det umulig. Ikke mangel på arbeid, men for lite profitt for kapitalistene.)

- Nødvendig å legge press både på arbeidsgiverne og på regjeringa, bare en bevegelse i hele samfunnet, der kvinner spiller en viktig rolle, kan presse igjennom en slik reform.

5
Forslag til LO-kongressen:

KJØNNSKVOTERING - VEDTEKTSENDRING

LO-ledelsen skal bestå av 50% kvinner.

Begrunnelse: Mens enkelte forbund har så få kvinnelige medlemmer at det kan være vanskelig å oppnå 50% i ledelsen, så gjelder ikke dette problemet for LO som helhet. For samla er det nok kvinner i LO til å velge 50% kvinner. Det er nærmere 40% kvinner i LO. Og når grunnlaget er tilstede for 50%, så finns det ikke argumenter mot. Kravet om 50% uttrykker et syn om at kvinner og menn er likeverdige som mennesker, og at dette skal komme til uttrykk i deres organisasjons ledelse.

Alternativ 2 er å komme fram til et kompromiss på 40%, med et vedtak om at dette er et skritt på veien til 50%.

Det er grunn til å tru at kravet om 50% vil komme fra andre enn oss også.

Kjønnskvotering i forbundene:

I forbundets ledelse skal det minst velges en andel kvinner som tilsvarer deres andel i medlemsmassen i forbundet. Eksempel: 30% kvinnelige medlemmer i x-forbund krever 30% kvinner innvalgt i forbundstyret.

Begrunnelse: Dette kalles kjønnskvotering fordi et kjønn skal sikres en viss representasjon. Det er nødvendig at paragrafen klart uttrykker at det er kvinnene som skal sikres. Både i politisk og faglig arbeid gjør kvinner en stor og nødvendig innsats på det lokale plan. Men i ledende posisjoner er de kraftig underrepresentert. Dette gjelder også i LO. Å styrke kvinnenes andel av LOs ledelse vil legge et grunnlag for at flere kvinner vil kunne ta på seg ledende verv, og for at LO vil kunne ta opp kvinnenes spesielle situasjon i arbeidslivet.

6

Forslag til LO-kongressen:

1. VEDTAKSENDRINGER.

A) Formålsparagrafen. Forslag om sosialisme inn. Kan dreie seg om å ta formålsparagrafen opp til prinsipiell vurdering, til konkret forslag.

FU sitt maksimumsgrunnlag:

"LO i Norge er en landsomfattende organisasjon som organiserer arbeiderklassen og andre lønntakere til kamp mot det kapitalistiske utbyttersamfunnet og for et sosialistisk Norge ved å:

- sørge for at medlemmene til enhver tid kjemper for å holde prisen på arbeidskrafta så høy som mulig og for at arbeidsforholda skal bedres.

- sørge for at medlemmer som er i arbeidskamp får aktiv og solidarisk støtte fra hele LO.

- sørge for full organisering innafor de enkelte områdene, for at medlemmene er aktive og at det faglig-politiske nivået blir heva.

- sette hele organisasjonen inn til forsvar av de demokratiske rettighetene (tale-, trykke-, organisasjonsfrihet og rettsikkerhet,) og kjempe mot alle angrep på disse rettighetene.

- organisere medlemmene til aktiv solidaritet med den kampen arbeiderklassen i andre land fører og med de frigjøringsbevegelser som kjemper mot all slags imperialisme og kapitalisme.

For å nå disse måla må LO samarbeide med andre organisasjoner og alle progressive krefter."

B. Valg av delegater til LO-kongressen. Gå imot den udemokratiske valgordninga, foreslå direkte valg til kongressen. Forslag:

"Delegatene til LO-kongressen velges på medlemsmøte i avdelingene. Delegatvalgene foretas i forbindelse med behandling av dagsorden for LO-kongressen."

Forslag til LO-kongressen om:

FORHOLDET DNA-LO.

Landsorganisasjoner samlet til kongress i 1985 understreker at LO skal være en fri og uavhengig fagbevegelse. Det betyr at LO på fritt grunnlag tar stilling til aktuelle politiske spørsmål ut fra hva som tjener medlemmenes interesser fra sak til sak. Videre at LO ikke støtter eller deltar i noe politisk partis valgkamp.

Fagbevegelsen er en bred og sammensatt bevegelse med ulike partipolitiske oppfatninger. Det ønsker vi at den fortsatt skal være. Det som samler oss er kampen for arbeidsplassene, kampen for sosiale og miljømessige forbedringer, for skikkelige lønnsforhold og andre aktuelle spørsmål fagorganiserte bør ta stilling til.

Fagbevegelsen er en interesseorganisasjon for sine medlemmer som sammen med en sterk solidaritetstradisjon utgjør en mektig kraft.

LO-kongressen avviser politisk og økonomisk støtte til ett eller flere partier og politiske ungdomsorganisasjoner og deres valgkamp.

VEKK MED ATOMVÅPNA I
NORDISKE OMRÅDER

Nordområdene er utvikla til et slagfelt for atomvåpen. Såvel Sovjet som NATOs atomdoktriner fører til det. Nå er det særleg de nye SS-rakettene i Sovjet og de amerikanske krysserraketer i Nord-Atlanetern som forsterker arsenalet av atomvåpen i området. Vi kjenner fra før Sovjets atomstridshoder i Østersjøen. Som et reelt tiltak for nedrustning, krever vi at Sovjet og USA fjerner alle atomlandinger som i hovedsak er tenkt brukt i dette området. Dette må skje med uhindra inspeksjon av FN-nedsatte organer. Uten en sånn reell nedrustning, faller grunnlaget for en atomfri sone i området bort.

Det tilsvarende må skje i Mellom-Europa. De nye SS-rakettene som utplasseres i Tsjekkoslovakia og DDR, SS-20 rakettene som er plassert ut i Sovjet, de amerikanske krysser- og Pershing2 rakettene må fjernes sammen med de reinte taktiske stridshodene før en korridor gjennom Europa reelt kan kalles atomfri.

Traktater, uten realiteter, har historisk vist seg verdiløse. Det er på høy tid at nedrustningsforhandlinger og andre initiativer ikke skjer på supermaktens premisser. Vi har en sjanse til å gå i spissen for en brei, internasjonal front som kan presse fram reelle nedrustningsavtaler mellom Sovjet og USA.

9

STYRK DEN KONVENSJONELLE FORSVARSEVNEN

Supermaktenes opprustning har svekka Norges evne til å forsvare sjølråderetten i en krig. Nedrustningskrav må derfor gå hånd i hånd med tiltak som styrker den norske, konvensjonelle forsvarsevnen.

- Norge kan ikke la sitt forsvart stå og falle med utenlandsk unnsetninger, spesielt ikke når oveføringsproblemene gjør unnsetningene mer enn tvilsomme.

- Bruk av taktiske atomvåpen i forsvar av landet står i direkte motstrid til å forsterke forsvarsviljen.

- Invasjonsforsvaret er for sårbart i dag. De totale stående styrkene må økes sånn at beredskapen i Nord-Norge kan opprettholdes, mens Sør-Norge også har stående styrker.

Et mobiliseringsopplegg for hele felthæren som for HV, med våpen og personlig utstyr hjemme, vil også øke kuppberedskapen. Det viktigste tiltaket vil likevel være gjennomføringen av verneplikt for kvinner.

- Invasjonsforsvaret må øke evnen til langvarig krigføring. Det betyr å utvikle evnen til bevegelighet, desentralisering av lager og oppøving i fri strid. På den måte bidrar vi til at forsvaret av landet blir seigt og utholdende, samtidig som vi setter det i stand til å fortsette kampen også i okkuperte områder.

10

STØTT DEN FAGLIGE
OPPOSISJONEN MOT MARCOS!

Kongressen vil uttrykke sin varme solidariske støtte med den faglige opposisjonen på Filippinene som kjemper mot president Ferdinand Marcos' regime. Denne kampen gjelder faglige demokratiske rettigheter som blir trampa ned av diktatoren Marcos. Det er en kamp ^{mot} arbeidslønnene som ligger under FNs erklærte eksistensminimum. Multinasjonale selskaper trekker ut eventyrlige profitter fra Filippinene blant annet på grunn av de lave lønningene.

1. mai-bevegelsen, Kilusang Mayo Uno, KMU, står sentralt i kampen blant de fagorganiserte. Den militante linja som denne faglige landsomfattende føderasjonen representerer har økende tilslutning, også fra lokale foreninger i føderasjonen Trade Union Congress of the Philippines, TUCP, som prøver moderasjonslinja overfor Marcos.

LO kongressen pålegger LO ved dets internasjonale ^{Kontor} å ta opp formell kontakt med KMU. Hensikten må være å raskt utvikle støtteprosjekter, arbeide opp en solidarisk opinion i norsk fagbevegelse og bidra til å utvikle en internasjonal støttebevegelse for kampen mot Marcos diktatur på Filippinene.

11
Forslag til LO-kongressen:

I N T E R N A S J O N A L T

(1) Afghanistan.

Sovjets snart fem år gamle krig i Afghanistan er den blodigste og mest brutale som verden i dag er vitne til. Vi mener det derfor er akutt viktig å styrke både den politiske og materielle støtten til motstandsbevegelsen.

Vi gjentar vårt hovedkrav: Sovjet ut av Afghanistan-vilkårsløst! Fagbevegelsen i Norge må forplikte seg til aktivt solidaritetsarbeid, også gjennom sine internasjonale forbindelser.

LO-kongressen bevilger kr. til den afghanske motstandskampen. For at dette skal komme den afghanske motstandsbevegelsen direkte til gode for kjøp av våpen, medisiner og annet utstyr, kanaliseres pengene gjennom Afghanistankomiteen og Arbeiderbevegelsens Internasjonale Støttefond i samarbeid.

(2) PLO.

Siden forrige LO-kongress i 1981 har palestinerne vært utsatt for en blodig terrorkrig fra Israel. PLOs eksistens som en uavhengig nasjonal frigjøringsbevegelse er også blitt utsatt for harde angrep, blant annet fra det syriske regimet.

LO-kongressen slår fast som sitt syn at det er den Palestinske Frigjøringsorganisasjonen PLO som er det palestinske folkets eneste og legitime representant i sin rettferdige kamp for et fritt, demokratisk og uavhengig Palestina.

LO-kongressen bryter også forbindelsene med det israelske Histadrut-et korporativt faglig instrument for den israelske staten i diskriminering og forfølgelse av landets opprinnelige befolkning, palestinerne.

LO-kongressen krever øyeblikkelig stans i koloniseringa av Vestbredden og at alle israelske styrker øyeblikkelig skal trekke seg ut av Libanon.

(3) Sør-Afrika.

LO-kongressen forplikter norsk fagbevegelse til å arbeide aktivt for at alt norsk samkvem - inkludert økonomisk - blir brutt med den sør-afrikanske Apartheid-staten.

(4) Polen.

LO-kongressen anerkjenner "Solidaritet" som Polens eneste legitime fagbevegelse, og vil ha kontakt utelukkende med Solidaritet, - en arbeiderbevegelse med bred og ekte folkelig støtte.

Vi forplikter oss til å gi Solidaritet aktiv politisk og materiell støtte. LO-kongressen bevilgerkr. til organisasjonen.

Vi krever at Solidaritet får fulle faglige og demokratiske friheter, og at alle politiske fanger slippes fri.

(5) Kampuchea.

Etter seks års brutal okkupasjon av Kampuchea står fortsatt 200.000 vietnamesiske soldater i landet. Okkupasjonen er et grovt brudd på et av de mest sentrale og livsviktige prinsipper i forholdet mellom ulike land og stater: Retten til full uavhengighet og retten for folket sjøl til å bestemme sin egen framtid, samfunnsform og ledelse.

LO-kongressen krever at alle vietnamesiske tropper blir trukket ut av Kampuchea, slik at frie og reelle valg i FN-regi kan bli avholdt slik koalisjonsregjeringa for Demokratisk Kampuchea ledet av Prins Norodom (Noreodom?) Sihanouk har foreslått.

LO-kongressen krever også at Norge gir diplomatisk anerkjennelse av den legitime koalisjonsregjeringa i Demokratisk Kampuchea. Kongressen bevilger samtidig kr. via koalisjonsregjeringa for ulike former for støttarbeid.

(6) Vennskapssambandet Norge-Sovjet.

Kongressen ber alle foreninger og klubber som fortsatt er medlem av Vennskapssambandet Norge-Sovjet om å melde seg ut. Så lenge Sovjet foretar det ene brutale overgrep etter det andre mot andre land og folk, kan ikke virkelig mellomfolkelig og positivt samkvem fremmes gjennom et slikt medlemskap. Tvert om vil dette bli misbrukt av sovjetiske interesser.

I Latin-Amerika er det idag flere sosiale og politiske prosesser igang. Disse tar sikte på å forbedre levekårene til vanlige folk og å rive løs landa fra imperialismens undertrykking og utbytting. Kampen føres derfor mot USA-imperialismens allierte i disse landa: den fåtallige rike overklassen.

Disse sosiale og politiske prosesser har forskjellige former :

-I Nicaragua kjemper den seierrike revolusjonen en kamp for å overleve angrepene fra USA støttede bander som vil ødelegge den sandinistiske folkelige revolusjonen og skru klokka tilbake.

LOs oppgave må være å knytte nære bånd til denne revolusjonen, gi økonomisk og politisk støtte, skape en opinion mot USAs intervensjon i Nicaragua og være med på å skape de materielle mulighetene for at Nicaragua kan vokse fram som et sjølstendig land uavhengig av begge supermakter.

-Den væpnede kampen i El Salvador og Guatemala er inne i viktige og avgjørende faser, til tross for at kampen er kommet mye lenger i El Salvador. LO må støtte denne væpnede kampen. Den presidenten som er valgt i El Salvador, Duarte, holdt valg i 2/3 av landet, med grov innblanding fra USA, og diverse andre irregulære tiltak. FSLM/FDR har tilbudt samtaler for å få en politisk løsning. Dette er blitt avslått av regjeringa i E.S. fordi USA går mot det. LO må støtte initiativene til FSLM/FDR, og støtte kampen politisk og økonomisk.

-Kampen som opposisjonen i flere latin-amerikanske land driver mot fascistiske regimer som f.ks i Chile, Uruguay, Paraguay, må støttes av LO.

-De skjøre demokratiske/halvdemokratiske prosjektene i Argentina, Brasil, Bolivia.

-De opposisjonelle valgfrontene i Dominikanske republikken og Peru (henholdsvis Izquierda Dominicana og Izquierda Unida) må LO knytte kontakter til og støtte politisk/ økonomisk.

(8) Stikkord for internasjonal resolusjon:

- folk kjemper for frihet og sjølstendighet verden over
- mot krigstrussler, for sosial frigjøring, for uavhengighet
- først og fremst supermaktene Sovjet og USA som blander seg inn i andre lands uavhengighet, det være seg i Afghanistan eller i Nicaragua.
- som fagbev. i et lite land mener LO-kongressen det er av særlig stor betydning å styrke solidariteten med alle som kjemper for sosial rettferdighet, mot utbytting og for nasjonal sjølstendighet.

Vilkåret for å la folket og arbeiderklassen sjøl bestemme i det enkelte land, er at de sjøl kan bestemme hvordan framtida, samfunnsform og ledelse skal være - uavhengig av supermaktene og deres innblanding.

M.a. spesielt viktig å støtte alle krefter og særlig faglige organisasjoner som kjemper for en slik uavhengig utvikling på tvers av supermaktens og andre imperialistmaktens ønsker.

(kan et krav om gjennomdiskusjon av LOs faglige internasjonale nett og venner stilles fram her, dvs. bringe kontaktene i samsvar med den faktiske utviklinga i verden ?)

(9) Eritrea.

Må inneholde:

- at eritreerne kjemper en rettferdig kamp, mot det etiopiske regimets undertrykking og med sovjetsisk hjelp.
- at Norge offisielt bør ta initiativ for å styrke kravet om Eritrea som egen stat (i inernasj. organer, FN)
- gi bevilgninger til motstandsorganisasjonene (først og fremst EPLF, evt. medisinernes eritreaaksjon ,evt ERA (hjelporganisasjon7 en)).